

Ojców paulinów można poznać po białym habicie, który wskazuje na srogość życia zakonnego poświęconego Panu Bogu. Ojcowie prowadzą działalność duszpasterską w Ameryce, Australii, Afryce, w wielu krajach Europy: Polsce, Chorwacji, Słowacji, Czechach, Niemczech, Francji, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Rumunii, na Węgrzech, Ukrainie, Litwie. Od 1993 roku posługują też na Białorusi. W ciągu 25 lat służą w parafiach Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Koreliczach oraz św. Anny w Woronczy (dekanat Nowogródek). Dziś redakcję „Słowa Życia” odwiedził o. Jerzy Sakowicz OSPPE, by opowiedzieć o początkach powstania Zakonu Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika (paulinów), jego charyzmacie oraz ikonie „Czarnej Madonny”, która mocno wpłynęła na maryjny kształt duchowości zarówno ojców zakonnych, jak i licznych wiernych Europy Centralnej i Wschodniej.

†

– O. Jerzy, jak powstał zakon ojców paulinów? Kiedy zaczęła się jego historia?

– – Powstanie zakonu jest ściśle związane z węgierskimi ziemiami i sięga XIII w. Realizując pewnego razu wizytację w swojej diecezji, biskup Bartłomiej napotkał wielu pustelników. Duże wrażenie wywarło na nim srogie i cnotliwe życie mnichów. W 1225 roku zgromadził pustelników razem i ułożył dla nich pierwszy czasowy zbiór reguł, dotyczący życia w klasztorze podobny do

konstytucji benedyktynów: praca fizyczna, modlitwa, ograniczone apostołstwo.

W 1308 roku kardynał Gentilis, legat papieża Klemensa V, oficjalnie zatwierdził Zakon Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika. Rok później zostały zatwierdzone pierwsze konstytucje zakonne. Zakon rozprzestrzenił się na Węgrzech i Półwyspie Bałkańskim, w Polsce, Austrii i Niemczech, był znany także we Włoszech, Francji, Hiszpanii i Portugalii, skąd dotarł do Ameryki Południowej wraz z pionierami chrześcijaństwa.

Z Węgier zakon paulinów rozprzestrzenił się na obszar Chorwacji, gdzie powstało około 50 klasztorów, w Remete zaś zbudowano pierwsze sanktuarium maryjne zakonu. W Chorwacji wprowadzono po raz pierwszy pauliński brewiarz i mszał. Zakonnicy prowadzili własne szkoły, a także uniwersytet. Wywodzili się spośród nich biskupi, a nawet jeden kardynał – męczennik. Szczyt swego rozwoju zakon paulinów osiągnął w XVI w., kiedy to w krajach Europy, a także w Palestynie i Egipcie w 8 prowincjach istniało 300 klasztorów. Dziś zakon liczy ponad 70 klasztorów i 600 członków wspólnoty zakonnej.

☐☐☐ – Na czym polega charyzmat zakonu ojców paulinów?

– Szczególnym charyzmatem zakonu jest kult Bogarodzicy, wyrażający się głównie w naśladowaniu Jej w dziele własnego uświęcenia i w działalności apostołskiej. Jeszcze pierwsi paulini pustelnicy zgłębiali życie Pana Jezusa razem z Maryją, Jego Matką, gdyż uważali, że znacznie lepiej można zrozumieć Chrystusa, Jego słowa, uczynki i gesty „współpracując” z Tą, która najlepiej i najbardziej przyjęła Zbawcę. Modląc się do Matki Bożej, odbywamy katechizację Najświętszej Maryi Panny, która uczy nie opuszczać rąk, wyciągniętych do Niebieskiego Ojca.

☐☐☐ – Najsłynniejszy klasztor i centrum duchowe zakonu paulinów to Sanktuarium Jasnogórskie w Polsce. Jest znane na całym świecie, gdyż na tych ziemiach znajduje się jedna z największych świętości – obraz „Czarnej Madonny”...

– Tak, Jasnogórskie Sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej w Polsce wywarło znaczący wpływ na maryjny kształt duchowości zarówno ojców paulinów, jak i licznych wiernych Europy Centralnej i Wschodniej. Św. papież Jan Paweł II w jednym z kazań przed cudowną ikoną zaznaczył, że „łaska Jasnej Góry stała się wspólnym charyzmatem całego zakonu”. Możemy dostrzec, że nie ustają też liczne pielgrzymki wiernych z różnych zakątków świata do obrazu Matki Bożej, aby wybłagać u Niej potrzebne łaski. Ludzie szczerze wierzą w orędownictwo

„Czarnej Madonny”. A propos, ojcowie paulini, posługujący na Białorusi, mają w zwyczaju, niezależnie od tego, gdzie się udają, brać ze sobą obrazek częstochowski, by Matka Boża z Jasnej Góry zawsze była przy nich.

□□□ – Kto jest dla ojców paulinów godnym naśladowania przykładem świętości zakonnej?

– Pierwszym mnichem chrześcijańskim jest św. Paweł z Teb, żyjący na przełomie III-IV ww. Ze 113 lat życia 91 spędził w pustelnictwie, na modlitwie, pokucie i w samotności. „Sam na sam z Bogiem” – te słowa za przykładem św. Pawła stały się hasłem i wezwaniem dla każdego zakonnika w bieli. Mimo że święty nie jest formalnie założycielem naszego zakonu i jego fundatorem, dużo się wiąże z jego osobą. Przede wszystkim warto zaznaczyć, że sam zakon nosi nazwę pochodzącą od jego imienia – paulini, Zakon Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika (Ordo Sancti Pauli Primi Eremitae).

W biografii świętego mówi się o tym, że codziennie otrzymywał od Boga pół bochenka chleba, który przynosił mu kruk. To żywienie się pokarmem „z nieba” zachęca ojców paulinów do szczególnej adoracji Jezusa Eucharystycznego. Wynika stąd też kolejna cecha charyzmatu naszego zakonu – życie Eucharystią.

Do charakterystycznych charyzmatów zakonu ojców paulinów należą też kontemplacja Boga w samotności, umiłowanie modlitwy liturgicznej i pokuty, działalność duszpasterska jako służba pielgrzymującemu ludowi Bożemu.

□□□ – Proszę opowiedzieć o początkach działalności ojców na Białorusi. Gdzie zostały założone pierwsze placówki dla ich posługi. Co wywarło miłe wrażenie w Kościele na Białorusi?

– Pierwsi na terenach Białorusi ojcowie paulini przez krótki czas posługiwali przy grodzieńskiej katedrze, a także w parafiach w Wołkowysku i Nowym Dworze. W ciągu 25 lat ojcowie służą w Koreliczach i Worończy. Dziś działalnością duszpasterską zajmują się tu trzej zakonnicy: o. Leonard Oduszkiewicz, o. Onufry Olchowik oraz ja.

Ja osobiście przyjechałem na Białoruś 13 lat temu. Nadal zachwycam się żywą wiarą tych ludzi. Są otwarci, przejmują się cudzym nieszczęściem, pomagają sobie nawzajem. Razem się czujemy jak jedna rodzina! Parafie są nieduże (w Koreliczach – 140 parafian, w Worończy –

109), jednak prawie każdego wiernego zawsze można zobaczyć w kościele. Nazywamy naszą świątynię „sanktuarium życia”, gdyż wiemy, że Bóg nigdy nie porzuca. Nieraz się upewniałem, że Wszechmocny wspiera nas swoją łaską. Na przykład mieliśmy szczęście wyprosić dar rodzicielstwa dla pary, która przez dłuższy czas oczekiwała na dziecko. Prawie połowa parafian uczestniczy w akcji „Duchowa adopcja”. Uważam to za wielkie osiągnięcie, a nawet za cud dla parafii! Modłę się i proszę Boga, by ta wiara żyła, by ludzie nigdy nie zdradzali Chrystusa. A my, ojcowie paulini, będziemy dążyli nadal robić wszystko, by nasycić głód wiernych za Bogiem.

Z okazji Uroczystości 25-lecia obecności Zakonu Paulinów na Białorusi w Koreliczach i Worończu

Obchody uroczystości 25-lecia obecności zakonu paulinów na Białorusi o

28 czerwca w Koreliczach (w święto Matki Bożej Nieustającej Pomocy) i 26 lipca w Worończu (w święto

Ojcowie paulini serdecznie zapraszają wiernych diecezji grodzieńskiej do odwiedzenia paulińskiej pus